

[Statsministeren.]

Jeg har også et andet dokument, som jeg er sikker på at hr. Poul Hartling har læst. Det kommer fra kommissionen for De europæiske Fællesskaber, der udsender en udtalelse vedrørende Danmarks og andre landes ansøgninger om medlemskab, og her siges det i kapitel 3 om økonomiske og finansielle spørgsmål:

„For Danmark, Irland og Norge har gennemførelse af hovedmålsætningen for deres økonomiske politik svarende f. eks. til målene i Romtraktatens artikler 2 og 104 indtil nu ikke medført problemer; som er væsensforskellige fra dem, de nuværende medlemslande af Fællesskabet har mødt. De nævnte tre lande har i løbet af de senere år haft økonomiske stigningstakter af samme størrelsesorden som de industrialiserede lande som helhed, og de har ikke mødt særlige betalingsbalancevanskeligheder.“

Det af hr. Poul Hartling højt agtede EEC har altså denne vurdering af Danmarks økonomi. Noget svar på, hvilken devalueringssprocent venstre ville ønske, har vi derimod stadig ikke fået.

Per Hækkerup: Hr. Henry Christensen gav udtryk for, at regeringen havde vist manglende mod, og det er naturligvis noget, man kan sige. Det er noget, der er lidt vanskeligere at drøfte og diskutere, selv om jeg ser, at det sker indgående. Jeg vil dog sige, at hvis man vil se på det regeringsoplæg, der er kommet her i denne situation, så tror jeg ikke, man virkelig fra venstres side vil kunne fastholde, at her har regeringen vist manglende mod. Jeg tror heller ikke, at man vil kunne fastholde, at her har socialdemokratiet eller her har lønmodtagerorganisationerne vist manglende mod. Jeg tror, man må erkende, at det er et forsøg på at føre en konsekvent, en stærk og — om man vil — en modig økonomisk politik i den nuværende situation, og det var mig fuldstændig uforståeligt, at de borgerlige partier ikke i stedet for at søge denne situation udnyttet i en partipolitisk aktion mod regeringen slutter op om denne økonomiske politik.

Hr. Henry Christensen siger, at der gøres nu det første forsøg på at føre en indkomspolitik. Ja vel, men nu kvæler altså venstre

og de konservative det første forsøg på at føre en indkomspolitik i Danmark. Er det virkelig klog politik af de borgerlige partier? Er det ansvarsbevidst politik? Er det modig politik? Eller er det ikke leflen for lidt billige stemninger og for lidt håb om, at der skulle være lønmodtagere, som mener, at her går alligevel socialdemokratiet og LO og de andre lønmodtagerorganisationer for modigt frem? Jeg synes nok, hr. Henry Christensen ganske godt har karakteriseret situationen ved at fastslå, at venstre, de konservative, de radikale og liberalt centrum standser det første forsøg på at føre indkomspolitik i Danmark.

Man skal ikke tro, at den chance gentager sig, hvis vi får et valg og hr. Poul Hartling, hr. Poul Sørensen, hr. Poul Møller eller, hvad vel er mere sandsynligt, hr. Hilmar Baunsgaard bliver statsminister. Man skal ikke tro, man kan komme med den politik. Og hvad politik, hvad saglig politik har man så? Nej, det er meget kortsynet de damer og herrer opfører sig, meget kortsynet endda, og jeg forstår godt den lidt flove latter, for man ved det.

Så siger hr. Henry Christensen: det er jo arbejderpolitik, det er lønmodtagerpolitik osv., der føres. Nu har finansministeren jo i og for sig klaret den del af mit ordførersvar, men jeg vil dog alligevel gerne understrege det. Det er samfundspolitik. Det er et forsøg på at lave en nogenlunde ligevægtig byrdefordeling. Det er ikke os, der har prøvet på at lave en skæv byrdefordeling i den nuværende situation, men vi har prøvet på at lave en afbalanceret byrdefordeling. Vi siger ikke, det er fuldkomment. Jeg har ikke set ét eneste ændringsforslag fra oppositionen, der skulle være egnet til at gøre det mere velafbalanceret, og det er jo ikke, fordi jeg på nogen som helst måde vil antyde, at oppositionen ikke har haft energi eller arbejdssevne eller noget lignende til det, nej, det er, fordi man såmænd ikke har idérigdommen til det. Så enkel er den sandhed.

Til hr. Poul Møller vil jeg gerne sige, at vi har naturligvis forståelse for, når hr. Poul Møller siger, at det er farligt at gribe ind over for overenskomster. Når hr. Poul Møller endvidere siger: vi har jo endda ladet os overbevise af socialdemokratiets tidligere argumentation for, at man ikke skal gøre det — ja, så er jeg næsten rørt til tårer. Hvis nu hr. Poul Møller ville lade sig over-